

COMMISSIE VAN BEROEP als bedoeld in het Tuchtreglement bancaire sector

EINDBESLISSING van 18 maart 2020 van de Commissie van Beroep in het beroep van de Algemeen directeur van de Stichting Tuchtrect Banken tegen de beslissing van 28 augustus 2019 van de Tuchtcommissie van deze stichting in de zaak van

de **ALGEMEEN DIRECTEUR VAN DE STICHTING TUCHTRECT BANKEN**,
kantoorhoudende te Amsterdam,
gemachtigde: mr. M. Bijleveld,

tegen

[verweerder], wonende te [woonplaats],
werkzaam geweest bij [bank 1] (hierna: de bank),
verweerder,
gemachtigde: mr. D. Sarikas, advocaat te Rotterdam.

Deze partijen worden hierna opnieuw aangeduid als “de Algemeen directeur” respectievelijk “verweerder”.

1. Het verloop van de procedure

1.1 De Commissie van Beroep heeft op 15 januari 2020 in dit hoger beroep een tussenbeslissing (hierna: “de tussenbeslissing”) gegeven, die op 16 januari 2020 aan de Algemeen directeur en de gemachtigde van verweerder is gestuurd. Voor het verloop van de procedure tot die datum verwijst de Commissie van Beroep naar hetgeen zij daarover in die beslissing heeft vermeld.

1.2 In de tussenbeslissing is – afhankelijk van verweerders instemming – voorzien in enkele vragen aan [bank 2] (hierna aan te duiden als [bank 2] of als [bank 3]). Verweerder heeft op 21 januari 2020 deze instemming gegeven, met de vermelding dat de in de tussenbeslissing genoemde [bank 2]-rekening een rekening is van hem en zijn toenmalige partner tezamen en dat hij in verband daarmee de eerste vraag aan [bank 2] aldus wil laten luiden dat deze betrekking heeft op twee data, te weten 17 juni 2017 en 17 juli 2017. De secretaris van de Commissie van Beroep heeft vervolgens, ter uitvoering van de tussenbeslissing, op 24 januari 2020 het in de tussenbeslissing beschreven, nog enigszins aangepaste, bericht aan de Algemeen directeur gezonden. Aan de gemachtigde van verweerder is een kopie van dat bericht gestuurd. De Algemeen directeur heeft daarop, met een brief van 27 januari 2020, de aan de tussenbeslissing gehechte brief aan [bank 3] (in de persoon van [bankmedewerker] van deze bank) gezonden. Dit heeft geleid tot een brief van

6 februari 2020 van [bank 3], waarin onder meer is vermeld dat [bank 2] een merk is van [bank 3].

1.3 Op 11 februari 2020 heeft de secretaris van de Commissie van Beroep de brief van 6 februari 2020 van [bank 3] doorgestuurd aan verweerder en de Algemeen directeur, met het verzoek aan de gemachtigde van verweerder om daarop binnen zeven dagen te reageren. Na een rappel op 26 februari 2020 heeft de gemachtigde van verweerder op diezelfde datum, 26 februari 2020, haar reactie op het bericht van [bank 3] ingezonden. De Algemeen directeur heeft met een brief van 4 maart 2020 gereageerd op de brief van 6 februari 2020 van [bank 3] en op de reactie van 26 februari 2020 van de gemachtigde van verweerder. De secretaris van de Commissie van Beroep heeft met een e-mailbericht van 9 maart 2020 de gemachtigde van verweerder de gelegenheid gegeven uiterlijk op 12 maart 2020 te reageren op de brief van 4 maart 2020 van de Algemeen directeur. De gemachtigde van verweerder heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt.

2. De nadere beoordeling van het beroep

2.1 De Commissie van Beroep neemt datgene wat zij in de tussenbeslissing heeft overwogen en beslist, hier over. Zij volhardt daarbij, en verwijst in dit verband mede naar het hierna opgenomen onderdeel 2.9.

2.2 In deze fase van de procedure staat dus vast dat het eerste onderdeel van de klacht van de Algemeen directeur, dat betrekking heeft op de geldopnamen op 20 juli 2017 en 11 augustus 2017, ongegrond is. Aan de orde is alleen nog het tweede onderdeel van de klacht, betreffende de door verweerder overgelegde bewijsstukken 1-3 van geldopnamen bij [bank 2]. Na en ingevolge de tussenbeslissing en met inachtneming van de wijziging die verweerder opgenomen wenste te zien, zijn aan [bank 3] twee vragen voorgelegd, die als volgt luiden:

- Welke mutaties (met een bedrag van € 300) hebben op de rekening van verweerder met het nummer [rekeningnummer] plaatsgevonden op 17 juni 2017 en op 17 juli 2017?
- Kan [bank 2] een verklaring geven voor het feit dat er drie verschillende bewijsstukken (zie bewijsstukken 1-3) zijn met betrekking tot één geldopname?

Het antwoord van [bank 3] op deze vragen luidt, enigszins geparafraseerd, als volgt. Volgens het betalingssysteem van [bank 2] hebben op 17 juni 2017 en op 17 juli 2017 op het in de eerste vraag bedoelde rekeningnummer geen mutaties met een bedrag van € 300 plaatsgevonden. De bewijsstukken 1-3 vertonen qua lay-out gelijkenis met een PDF van een geldopname die kan worden gedownload via de mobiel-bankieren-app van [bank 2]. Op beide data zijn er echter geen mutaties met een bedrag van € 300 geweest. Geen van de drie opname-bewijzen komt overeen met een werkelijk gedane geldopname van de rekening met het bedoelde rekeningnummer.

2.3 Verweerder heeft in zijn reactie op dit antwoord vermeld dat hij de uitkomst van de bevindingen van [bank 2] en de door [bank 2] gegeven antwoorden niet kan plaatsen en dat hij bij zijn eerdere standpunten blijft. Hij heeft erop gewezen dat het rekeningnummer van

[bank 2] een gezamenlijke spaarrekening betreft en dat hij vaker stortingen heeft gedaan. Hij heeft hieraan toegevoegd dat hij “eveneens niet [durft] te stellen” of er een misverstand is op dit vlak.

2.4 De reactie van 4 maart 2020 van de Algemeen directeur op de kwestie van de bewijsstukken 1-3 kan als volgt worden samengevat. Het bankafschrift dat verweerder op 29 november 2018 aan het bureau van de Algemeen directeur heeft verstrekt, is zonder twijfel een gemanipuleerd afschrift. Verweerder heeft daarna getracht te voorkomen dat dit afschrift, waarop twee verschillende data staan, bij de stukken zou worden gevoegd. Het tweede klachtonderdeel dient alsnog gegrond te worden verklaard.

2.5 De in 2.2-4 vermelde gegevens brengen de Commissie van Beroep tot de conclusie dat verweerder in deze tuchtzaak welbewust valse – dat wil zeggen: niet met de werkelijkheid overeenstemmende – stukken heeft ingebracht om het “bewijs” te leveren van een of meer opnamen die in feite niet hebben plaatsgevonden. De Commissie van Beroep gaat hierbij uit van de juistheid van de mededeling van [bank 3] dat op geen van de beide hier aan de orde zijnde data (17 juni 2017 en 17 juli 2017) het in de “bewijsstukken” vermelde bedrag van € 300 is opgenomen van de bewuste bankrekening. Hieruit leidt zij af dat verweerder deze stukken zelf heeft opgemaakt of heeft doen opmaken, op de wijze die in het antwoord van [bank 3] is beschreven. Verweerder heeft in zijn reactie van 26 februari 2020 geen inhoudelijke verklaring voor het gebeurde gegeven, laat staan een aannemelijke verklaring. Zijn herhaalde mededeling dat hij de bevindingen en antwoorden van [bank 3] “niet kan plaatsen”, bevat niet zo’n verklaring. Nu het gaat om mutaties op een rekening van hemzelf (en, naar zijn zeggen, zijn gewezen partner), had het op zijn weg gelegen gegevens te verschaffen over de mutaties op deze rekening die de juistheid van een of meer van de bewijsstukken 1-3 zouden kunnen bevestigen of in ander opzicht een toereikende verklaring zouden hebben kunnen opleveren voor het bestaan van deze stukken. Hij heeft dit echter niet gedaan. Ook heeft hij niet aangevoerd waarom hij daartoe niet in staat was. Als dit laatste het geval was geweest, kon een dergelijke toelichting in redelijkheid van hem worden verwacht.

2.6 Het inbrengen van valse stukken om bewijs te leveren van een bepaalde onjuiste stelling is onmiskenbaar in strijd met de – hier toepasselijke – gedragsregel 6, die inhoudt dat de bankmedewerker open en eerlijk is over zijn gedrag. In de tussenbeslissing heeft de Commissie van Beroep geoordeeld dat verweerder ook na het einde van zijn arbeidsverband bij de bank, op grond van de bankierseed verplicht was tot naleving van deze gedragsregel.

2.7 Dit betekent dat de tweede grief van de Algemeen directeur en het daarin aan de orde gestelde tweede onderdeel van de klacht gegrond zijn.

2.8 Het welbewust inbrengen van valse stukken in een tuchtprocedure is een ernstig feit. Mede gelet op alle verdere omstandigheden van het geval acht de Commissie van Beroep de hierna te vermelden maatregel passend.

2.9 De Algemeen directeur heeft in zijn reactie van 4 maart 2020 “ten overvloede” nog enkele woorden gewijd aan het in de tussenbeslissing opgenomen oordeel van de Commissie van Beroep over het eerste klachtonderdeel. Hij heeft betoogd dat het door hem

naar voren gebrachte bewijs betreffende dat eerste onderdeel mede is gestoeld op de gedraging van verweerder die het onderwerp van het tweede klachtonderdeel vormt. Volgens de Algemeen directeur had de Commissie van Beroep de gedragingen van verweerder in samenhang moeten meewegen. Dit betoog leidt de Commissie van Beroep niet tot een ander oordeel over het eerste klachtonderdeel, als al zou kunnen worden aangenomen dat zij in deze eindbeslissing daarvan zou kunnen terugkomen. Ook als zij rekening houdt met de nadien aan het licht gekomen manipulaties van verweerder met de bewijsstukken 1-3, blijft de Commissie van Beroep van oordeel dat niet met de hier vereiste hoge mate van aannemelijkheid is komen vast te staan dat verweerder op andere wijze betrokken is geweest bij de geldopnamen op 20 juli 2017 en op 11 augustus 2017 dan in deze zin dat daarbij zijn toegangscode is gebruikt.

3. De eindbeslissing in het beroep

3.1 De Commissie van Beroep verwerpt het beroep voor zover dit betrekking heeft op het eerste onderdeel van de klacht.

3.2 De Commissie van Beroep vernietigt de bestreden beslissing van 28 augustus 2019 van de Tuchtcommissie ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht en verklaart dit onderdeel gegrond. Zij legt daarvoor aan verweerder de maatregel van berisping op.

Deze beslissing is gegeven op 18 maart 2020 door mr. H.F.M. Hofhuis, voorzitter, mr. R.E. van Esch, mr. W.J.J. Los, mr. R.J. Schimmelpenninck en mr. A. Smeeing-van Hees, leden, met bijstand van mr. M.J. Drijfholt, secretaris.

(voorzitter)

(secretaris)

Deze beslissing is aan de partijen verzonden op maart 2020.